

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Budapest, Ferenc krt. 14.Levelezési cím: **1450 Budapest, Pf. 77.**Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**Telefon/fax: **413-6672, 413-6673**Szerkesztőségi mobil: **(70) 388-7034**

Központi e-mail cím és előfizetés:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu**www.facebook.com/magyarnaplo**

Kiadja az Írott Szó Alapítvány

(1092 Bp., Ferenc krt. 14.)

és a Magyar Napló Kiadó Kft.

(1062 Bp., Bajza utca 18.)

Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt.

(1097 Bp., Táblás u. 32.)

Előfizetésben terjeszti

a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága

(1080 Bp., Orczy tér 1.)

Előfizethető valamennyi postán,

a kézbesítőknél, e-mailen (hirlap@posta.hu),

faxon (303-3440)

Egy évre 7500 Ft, fél évre 3900 Ft.

További információ: 06-80-444-444

Nyomda: Pannónia Nyomda Kft.

(1139 Bp., Frangepán u. 16.)

A folyóirat megrendelhető**szerkesztőségünkben is:**

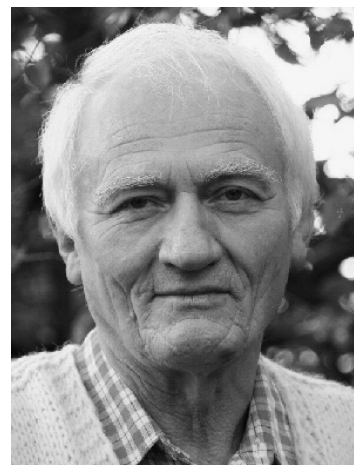
• személyesen:

1092 Budapest, Ferenc krt. 14. I/5.• levélben: **1450 Budapest, Pf.: 77.**• telefonon: **06-1-413-6672**• e-mailen: **info@magyarnaplo.hu**

Fekete napsütésben

A magára meredő Európában, a júliusi halálhíreiktől foszforeszkáló Magyarország éjszakájából július 25-ére hajnalodva nem a virradat kelt ki: a bánat lett még sötétebb. Oláh Jánosnak, e lap főszerkesztőjének emberi fénye költözött át a jelen törésvonalai, csikorgó dilemmái, egyre felrázóbban jajgató perspektívái közül arra az „elérhetetlen föld”-re, amit a Kilencek zászlójára egykor egy lakható és emberi alkatú ország szinonimájaként emelt fel, s amit erre a földre akart lehozni. Nem az űr, az ijesztő hiány, hanem az otthon tiszta birodalmaként. A somogyi dombok közül az Eötvös Loránd Tudományegyetem magyar szakáig, majd irodalmi fórumokig érkező, szikrázó tehetségű „kölyök Ilmarinen” ezért a hazáért kelt birokra kezdettől a Sötétség Országának Pohjola szörnnyeinel is nagyobb erővel. A leendő országért kovácsolta az irodalom reményét, jövőképet teremtő szampóját verssel, regénnyel, elbeszéléssel, drámával, szerkesztői és irodalomszervező akaratával. S a fénylő csodamalmot fel is építette, mindig ott, és úgy: antológiában, verseskönyvben, drámában, konok szervezkedésben, majd akár „remetei kéziratokban”, ahol lehetett, ahová száműzték, szorították, akár a magyar valóságról test- és csontközlelől valló történeteit. Ez a sokoldalú alkotás-prizma megszázaszorozva szórta szét a másképpen látás akaratát a diktatúrák évtizedeiben. Olyan, falhoz állított, majd összedrótózott kezekkel, arccal lefelé elföldelt vagy kiforgatott tekintetű és megtört nyakú szavaknak adott újra ragyogást, mint „haza”, „nemzet”, „hazaszeretet”, „együttérzés”, „barátság” és „ország”. S a nagy történelmi fellélegzés után később a Magyar Napló folyóirat és könyvkiadó s az Irodalmi Magazin szigetéről sem a „sehova kacsázó” utakat „magyarázta”, hanem – tetőtől talpig Nagy László üzenetében – alkotta és „művelte” a „csodát”. Ezért gyűjtötte maga köré a fiatalokat, kezdő szavaikat is dédelgetve, tucataikat repítve fel – az utóbbi években immár fehér hajjú Mesterként – a szerkesztőségi szobák, irodalmi táborok, rovatok, könyvkísérletek katapultjaival.

S e fehér haj, a nemzeti sors távlatába és a személyes sorsokba egyaránt néző kék tekintet, az utakra ígésző szavak hiánya miatt lett tele e folyóiratok szerkesztősége – már hónapokkal ezelőtt – őt fizikai jelenlétében is kereső, zavarodott mozdulatokkal, és a hiány nem hervadó, még reménykedő vadvirágaival. Július 25-ének hajnala óta pedig csupán a szobáról szobára forgó gyással – a vigyázzban álló kötetsorok, folyóiratpolcok, könyves szekrények és a szavait tükröző falak között. De ami lázadás volt, tett és hit: nem múlt el, az itt marad, folytatódik, így a – most 1956 örökségére emlékező, szívével mindig együtt dobbanó – Tokaji Író táborban, s az arcára mint példára néző más rendezvényekben, könyvekben. Addig kiáltozva a feketedő napsütés ellen, amíg csak Oláh János őrzi, fogja, simogatja „elérhetetlen földjét” – most már mindörökre kezei között.

János ZoltánOláh János
(1942–2016. július 25.)

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kó Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: **Oláh János**

Munkatársak:

Berta Zsolt

(Magyar Napló Könyvesbolt,
Budapest, VIII. ker. József krt. 70.,
Józsefvárosi Galéria)
Mobil: (70) 421-9580
magyarnaplo@magyarnaplo.hu

Bíró Gergely

(olvasószerkesztő, próza)
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Bornemissza Ádám (tördelőszerkesztő)

Cech Vilmosné (gazdasági ügyintéző)

Mórocz Gábor (Könyvszemle, tanulmány)
E-mail: moroczgabor@magyarnaplo.hu

Nemes Attila (Nyitott Műhely, marketing)
E-mail: nemesattila@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 421-7962

Parragi Zoltán (ügyintéző)
E-mail: parragizoltan@magyarnaplo.hu

Réger Ádám (szerkesztő)
E-mail: regeradam@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Szentmártoni Anikó
(szerkesztőségi titkár, terjesztés, előfizetés)
E-mail: szentmartonia@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Zsiga Kristóf (könyvkiadás)
E-mail: zsigakristof@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

Zsille Gábor (vers)
E-mail: vers@magyarnaplo.hu

Borító: **Oláh Máttyás László**

*

A címlapon: **Dobozi Eszter**
(Fotó: **Vadócz Dávid**)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg
és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett,
válaszborítékkal ellátott levélre válaszolunk.
Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Jánosi Zoltán: *Fekete napsütésben* 1

SZEMHATÁR

Tóth László: <i>Szövetségek; Az öreg(edő) Ádám</i>	3
Serfőző Simon: <i>Felejteti akarjátok?</i>	4
Hermann Róbert: <i>Zámbelly Lajos honvédezredes az 1848–49-es szabadságharc végnapjairól</i>	5
<i>Részletek Zámbelly Lajos emlékiratából</i>	6
Rosonczy Ildikó: <i>Hős vagy áruló?</i>	11
Zsille Gábor: <i>Szigetvártól Erdig</i>	11
Both Balázs: <i>Forgách Imre levele Zrínyi Katához; Két régi sírhely; Marina Cvetajeva</i>	13
Válás Péter: <i>Csöszájfék</i>	14
Szentmártoni János: <i>1956 a magyar művészetben</i>	16
Diószegi Szabó Pál: <i>Szélcsend két vihar között? (John Reed tudósítása Belgrád lövetéséről, 1915-ben)</i>	17
Nemes Attila: <i>„A múlt nem halott idő” Beszélgetés Reisinger Attilával</i>	25
Kopácsy Gergely: <i>„Ő volt a legalkalmasabb” Beszélgetés Tóth Eszter Zsófia történésszel</i>	27
Weisz Anett: <i>Boszorkányszonett; Láz; Zaklatott rímek; Rekedt múzsá dalok</i>	29
Doboss Gyula: <i>A szörny</i>	31
Kürti László: <i>lobogni, mint gatyák a szélben</i>	37
Payer Imre: <i>Alattomos vezetékek; Démon a fotelhuzatban</i>	38
Rónai-Balázs Zoltán: <i>Ne árulj el; Savanyúcukor</i>	39
Lőrincz György: <i>Esők természete</i>	40
Kántor Zsolt: <i>Arthur Rimbaud emlékére; A letargia liturgiája</i>	42
Balázs Tibor: <i>Szekerek; Pablo gyerek</i>	43
Reinaldo García Ramos: <i>Megérkezünk a kikötőbe</i>	44
Báger Gusztáv: <i>Kantáta</i>	46
Dobozi Eszter: <i>Szólítalak</i>	48

NYITOTT MŰHELY

Zsille Gábor: *„Amikor írok, egyenesbe jutottam”
Beszélgetés Dobozi Eszterrel* 49 |

KÖNYVSZEMLE

Marosi Gyula: <i>Szerelmünk: a Duna Kemsei István: A szederinda szeme</i>	56
Mórocz Gábor: <i>Aki hozzászélidült a világhoz Dobozi Eszter: Kísért a lehetetlen</i>	58
Bene Zoltán: <i>Peremvidék Karácsonyi Zsolt: A Krím</i>	60
Simon Adri: <i>Felirat lenni a kövön Csontos Márta: A Sehól szélén</i>	61
Varga Viktor: <i>Utazás az agyalapi mirigy mélyére Légrádi Mihály: Endorfin</i>	62
Krasznai Zoltán: <i>Elgépelt novellák Udvardy Zoltán: 12 elgépelt oldal</i>	63
Kovács Flóra: <i>Ígéret és vallomás Orbán Gyöngyi: Hid és korlát</i>	64
Lukács Anikó: <i>Színpad és oltár Sepsi Enikő: Pilinszky János mozdatlan színháza – Mallarmé, Simone Weil és Robert Wilson műveinek tükrében</i>	65
Varga Viktor: <i>Ami Cholnoky Viktorról elmondható Lengyel András: Az esthajnali csillag – Cholnoky Viktorról</i>	67

SZERZŐINK 68

A lapszámunkban szereplő metszet-reprodukciók Hermann Róbert gyűjteményéből valók.